

Temat: SZACUNEK DLA IMIENIA BOGA

a) **Cel dydaktyczny:** Uświadomienie konieczności do poszanowania i szacunku dla imienia Boga

b) **Cel wychowawczy:** Okazywanie należytego szacunku dla imienia Boga

Pomoce: Biblia, kartki papieru A4 ok. 30 sz., kilka długopisów/kredki

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, zapalenia świecy i modlitwy do Jezusa (znaną formułką lub własnymi słowami).

Panie Jezu, Ty zawsze jesteś przy mnie i pomagasz mi w swoich sprawach. Bądź ze mną również i na tym spotkaniu, dopomóż bym dobrze poprowadził tę grupę: *Ojciec nasz...*

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Zanim zaczniemy spotkanie, chciałbym was zachęcić do otwarcia się, dzielenia się swoimi przemyśleniami. Spotkanie tworzymy wszyscy. Na początek, chciałbym abyście, tak jak siedzicie, korzystając z karteczek, które wam dam, spróbowali odpowiedzieć na pytanie: Co oznacza słowo szacunek? Odpowiedź możecie wyrazić w dowolny sposób: narysować coś, napisać – forma dowolna.

[Animator rozdaje karteczki, dowolną ilość i daje czas na pracę w grupie. Po zakończeniu pracy zadaje pytanie:]

- Co zatem dla was oznacza słowo „szacunek”? [Każda osoba prezentuje swoją pracę]

Dziękuję za wasze wypowiedzi. Dzisiejszym tematem jest: „Szacunek dla Imienia Boga”. Aby lepiej zrozumieć zasadność powyższego tematu, musimy się w niego głębiej zanurzyć, żeby pod koniec spotkania każdy z nas, mógł sobie sam odpowiedzieć na pytanie: **Czy szacunek dla Boga jest ważny? Czy powinienem Go szanować?**

II. Osądzić

Chciałbym was podzielić na 3 grupy [animator dzieli uczestników] i każdej grupie przydzielę rolę, w którą musicie się wcielić po odsłuchaniu historyjki.

Grupa 1 : oskarżyciele;

Grupa 2 : obrońcy;

Grupa 3 : sędziowie;

Zadaniem każdej grupy będzie napisanie mowy w procesie sądowym, na kartce papieru, zgodnie z przydzieloną rolą. [po wyznaczonym czasie grupy prezentują swoje prace w następującym porządku: oskarżyciele, obrońcy, sędziowie]

„Dwie nastolatki urządziły sobie nietypową sesję zdjęciową na cmentarzu. Dziewczyny wchodziły na groby, przestawiały znicze i kwiaty oraz fotografowały się w różnych pozach. Zabrały także krzyż znaleziony na cmentarzu i porzuciły go w innym miejscu. Zdjęcia z kontrowersyjnej sesji jedna z nich umieściła na portalu internetowym.”

Proszę was o przedstawienie swoich rozwiązań na forum:

(animator pomaga wyjaśniać, jeśli uczestnicy będą mieli problemy)

Przykładowe rozwiązania:

- grupa 1 (niszczenie grobów, brak szacunku dla zmarłych);

- grupa 2 (młodość, głupota, chęć zaimponowania);

- grupa 3 (pouczenie, prace społeczne).

Dziękuję wam za przedstawienie swoich prac. Sytuacja, którą analizowaliśmy i próbowaliśmy ocenić, uświadomiła nam, że są w życiu pewne granice, których nie wolno przekroczyć. Te granice wyznaczają między innymi Boże przykazania. A więc zatem zadam wam pytanie.

- Które z przykazań naruszyły bohaterki omawianej sytuacji? (drugie przykazanie Dekalogu)
- Jak brzmi drugie przykazanie Dekalogu? (Nie będziesz brał imienia Pana Boga twego nadaremno)

Drugie przykazanie Dekalogu odnosi się do naszych relacji z Bogiem. Bóg przypomina w nim o szacunku wobec swojego imienia. W czasach Starego Testamentu Izraelici z największym szacunkiem odnosili się do Boga. Przekonuje nas o tym chociażby scena powołania Mojżesza. Stając przed obliczem Boga, Mojżesz nie śmiał nawet oczu podnieść. W pierwotnej wersji Dekalogu drugie miało nieco bardziej rozbudowaną formę. Bóg mówił do Narodu Wybranego: „**Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, w błahych rzeczach, bo nie pozwoli Pan, by pozostał bezkarny ten, kto wzywa Jego imienia w błahych rzeczach**” (Wj 20,7).

- O czym Bóg przypomniał Izraelitom w tym przykazaniu? (aby czcić Jego dzień, nie wykonywać w tym dniu robót, tylko poświęcić ten dzień dla Boga)

(Pwt 5, 11-15): „**Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, bo nie dozwoli Pan, by pozostał bezkarny ten, kto bierze Jego imię do czczych rzeczy. Będziesz zważał na szabat, aby go święcić, jak ci nakazał Pan, Bóg twój. Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką twą pracę, lecz w siódmym dniu jest szabat Pana, Boga twego. Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani twój wół, ani twój osioł, ani żadne twoje zwierzę, ani obcy, który przebywa w twoich bramach; aby wypoczął twój niewolnik i twoja niewolnica, jak i ty. Pamiętaj, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej i wyprowadził cię stamtąd Pan, Bóg twój, ręką mocną i wyciągniętym ramieniem: przeto ci nakazał Pan, Bóg twój, strzec dnia szabatu.**”

Podsumowanie: Człowiek w każdej minionej epoce z największą czcią i szacunkiem odnosił się do Boga. Widział w Nim zawsze swojego Pana i Stwórcę, miał świadomość zależności od Boga, starał się na różne sposoby Go uwielbiać. Jednak w czasach współczesnych zdarza się, że ludzie nie szanują świętości, depreczują wartości religijne, wypowiadają się z lekceważeniem o sprawach związanych z wiarą i religią. Niestety, w dzisiejszych czasach zdarzają się również świętokradstwa. Są to znieważenia miejsc, przedmiotów lub osób poświęconych Bogu. Świętokradztwem jest np. profanacja kościoła, kradzież przedmiotów służących do sprawowania kultu Boga, używanie ich do innych celów. Każde świętokradztwo jest bardzo ciężkim grzechem i przestępstwem. Za niektóre z nich, np. znieważenie Eucharystii, grozi ekskomunika. Ekskomunika, inaczej oznacza najwyższą karę kościelną, polegającą na wykluczeniu z życia Kościoła.

Dla ludzi wierzących przykazania Dekalogu to swoiste znaki, przypominające jak porządkować codzienne relacje z Panem Bogiem i drugim człowiekiem. Omawiane dziś drugie przykazanie odnosi się do relacji człowieka z Bogiem. Przypomina nam, że imię Boga jest święte, dlatego należy się mu cześć, szacunek i uwielbienie. Przykazanie dotyczy także osób, miejsc i rzeczy poświęconych Bogu. One także powinny być traktowane z szacunkiem. Drugie przykazanie Dekalogu nakazuje:

- **Szacunek dla imienia Bożego** - przypomina ono o świętości Bożego imienia i o konieczności wypowiedzenia go z czcią i miłością. Do grzechów przeciwko temu przykazaniu należy także bluźnierstwo, czyli wypowiedzenie słów nienawiści wobec Boga, przeklinanie kogoś (życzenie zła) w Jego imieniu i fałszywa przysięga- nie na Jego imię.

- **Szacunek dla miejsc i rzeczy świętych** - Drugie przykazanie jest również nakazem chronienia ludzi, miejsc, przedmiotów i nazw poświęconych Bogu. Nakazuje szczególnie szacunek dla ludzi poświęconych Bogu: kapłanów, sióstr i braci zakonnych oraz innych osób konsekrowanych. To przykazanie dotyczy też takich miejsc, jak kościoły, kaplice, cmentarze. W tym wypadku szacunek powinien przejawiać się przede wszystkim w godnym zachowaniu w tych miejscach i w stosownym ubiorze. Odpowiednie traktowanie należy się także wszystkim przedmiotom poświęconym i przeznaczonym na służbę Bożą.

- **Szacunek dla imienia bliźniego** - Drugie przykazanie można odnieść także do imienia, jakie nosi każdy człowiek. Zostało nam nadane, kiedy zostaliśmy ochrzczeni w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego". Otrzymaliśmy wówczas imię świętego patrona. W sakramencie bierzmowania ponownie zostało nam nadane imię z chrztu świętego lub inne imię chrześcijańskie. Należy pamiętać o tym, że imię każdego człowieka jest święte i wymaga szacunku. Chrześcijanin zawsze przeciwstawia się nienawiści wobec bliźniego, także w Internecie.

III. Działać

Warto poruszyć kwestie, pytanie: **Dlaczego ludzie współcześnie coraz bardziej podważają Boże Imię i jego Świątość?**

Izraelici nigdy też nie wypowiadali na głos Imienia Boga, ale zastępowali je określeniami. Nigdy nie mówili JAHWE, ale Elohim, Adonai... Chcieli w ten sposób ukazać ich niegodność a zarazem świętość Boga. Wierzyli, że każdy wypowiadający imię Boże musi umrzeć. **A jak jest u nas, czy zbyt łatwo nie pogardzamy imieniem Bożym? Czy nie używamy go w błahych sprawach i bez poszanowania? Co jest tego źródłem? Czy nie wynika to z podważania wiary i religii? I co zrobić, aby ludzie bardziej poszanowali Imię Boże i wszystko co z Nim związane?**

Ludzie w dzisiejszych czasach żyją życiem szybkim. Codzienne obowiązki i dylematy sprawiają, iż ich wiara schodzi na dalszy tor. Nie potrafią, a wręcz może i nie chcą, poświęcić swojego czasu na wiarę, na czas rozmowy razem z Bogiem. Doszukują się wymówek, zamiast spróbować. Przez co też ich wyczucie wartości i świętości Imienia Boga oraz rzeczy mu poświęconych, mocno powszechnieją, tracą na jakości.

Każdego dnia czynicie znak krzyża, wypowiadając słowa: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Pamiętajcie, że jest to święte imię Boga, któremu należy się najwyższa cześć. Wypowiadajcie je zawsze z szacunkiem, a w razie potrzeby, stawiajcie się w jego obronie. Z szacunkiem odnoście się do osób poświęconych Bogu, do miejsc i rzeczy świętych, a także do wszystkich ludzi, których spotkacie w życiu.

3. *Hasło spotkania*

„Chrześcijanin zawsze przeciwstawia się nienawiści wobec bliźniego”.

4. *Piosenka spotkania*

„Chcę wywyższać imię Twe”

5. *Zadanie apostoelskie*

Spróbuję znaleźć czas i patrząc na Jezusa na krzyżu, podziękować mu za dar mojego życia.

6. *Modlitwa na zakończenie*

Na koniec pomodlimy się. *Animator może użyć modlitwy, którą odmawiał św. Jan Paweł II do Ducha Świętego:*

Duchu Święty, proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,

o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej,

o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,

o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował,

o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać,

o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością,

o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu,

który Ciebie, o Boże, obraża.

Amen.